Pregaria.cat

Entrada

De quin cos parlem

A mesura que avançava la classe el Ricard s'anava posant nerviós. El professor parlava de l'Eucaristia i comentava els textos de Sant Joan sobre menjar la carn i beure la sang de Jesús. Els texts són clars, concrets i directes.

Ara el professor deia que hi ha dues interpretacions, la simbòlica i la no simbòlica, es a dir, la realista objectiva; i que per ell era aquesta darrera la que el text volia comunicar. Menjar el Cos del Crist. És verdaderament el Cos del Crist.

El Ricard, neguitós, aixeca la mà i pregunta: " De quin cos parlem?" El professor diu: Parlem del Cos actual del Crist, el glorificat, evidentment.

Aquesta resposta immediatament asserena l'esperit del Ricard. Cos glorificat, és clar, l'únic cos real de Jesucrist des de la Pasqua fins a la fi dels temps. És el seu, en la situació gloriosa definitiva, el que es va manifestar a Maria Magdalena i als apòstols, la mateixa persona.

Cada nit al seminari se celebra l'Eucaristia abans de sopar. Avui el Ricard des de la classe del matí ha viscut interiorment una certa moguda espiritual, centrada en l'aclariment que li ha fet el professor. Un sentiment especial. De fet en l'Eucaristia Jesús se'ns dóna totalment, glorificat, portant els senyals de la seva passió. És una unió molt especial, un do, una comunió interpersonal, una abraçada, un enfortiment i trobada.

Tot plegat ha fet que el Ricard visqués l'Eucaristia d'una manera diferent començant per l'acte de contrició i el perdó, les lectures de la Paraula, l'homilia curta i directa, l'oferiment, el memorial de la Cena del Senyor, la seva presència real i la comunió, com a donació d'Ell a cadascú i a tots. Ha acabat en una acció de gràcies especial, molt especial per cert.

Quin és el Cos de Crist que rebem? El glorificat.

Val la pena pensar-ho una mica, adonar-se del seu significat d'amor, agrair el gest que des de nosaltres tendeix a estendre arreu la caritat, solidaritat, respecta, justícia, llibertat i alegria.
Una darrera nota important: Jesucrist no ens deixa, és permanent en nosaltres, dia a dia, en tots i en cadascú. La nostra història la vivim junts.

Jesús Renau sj.